

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 2 GRUDNIA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

St. Petersburg, dnia 16 listopada.

Po odprawioném dnia 2go stycznia r. t. otwarciu Cesarskiej Biblioteki Publicznej, dla użytku wszystkich przyjaciół nauk i oświecenia, Zwierzchność zakładu tego, na żądanie wielu poważnych osób, które obchód ten bytnością swą zaszczyliły, wydała na świat książkę pod tytułem: *Opisanie uroczystości otwarcia Cesarskiej Biblioteki Publicznej, z przytęceniem mów i rozpraw, które na tym obchodzie czytane były oraz historii Biblioteki.* Zeby zaś wykonanie tak pochlebnego dla Biblioteki żądania, ze szczególniejszą wdzięcznością dla synów Ojczyzny, którzy miłość swą ku nię odebranemi stwierdzili ranami, lub poświęceniem zupełnego majątku w czasie wojny pamiętnego na zawsze 1812 roku, przypominającego razem Bibliotece natchlubienszy dla nię wypadek, odwiedzin Jego Cesarskiej Mości, połączone być mogło; xięga ta poświęconą została Petersburskiemu Towarzystwu Patriotycznemu Dam; a dochód z ię sprzedaży, po odtrąceniu kosztów na druk i oprawę, przeznaczono na rzecz ranionych żołnierzy i zniszczonych przez wojnę mieszkańców. W tym celu Zwierzchność Biblioteki zrobiła potrzebne rozporządzenie, względem przedawania pomienionego dzieła; tu w Petersburgu w domu Biblioteki i w księgarniach Akademii nauk i Głównego szkół rządu; w innych zaś miastach Rosyi przy Uniwersytetach: Moskiewskim, Wileńskim, Dorpackim, Charkowskim i Kazańskim; zostawiono też było do woli kupujących zapłacić więcej, niżeli była położona cena egzemplarza, cztery ruble assygnacyami. Gdy teraz zebrano już więcej 1,500 rubli, z sprzedaży czwartej tylko części egzemplarzy tej książki; przeto Zwierzchność Biblioteki czuie się do obowiązku, oświadczania wdzięczności swojej dla wszystkich, którzy to dzieło kupili, a przez to rzeczywiście się przyłożyli do spełnienia dobroczynnego ię zamiaru. Szczególnie zaś powinna podziękować Cesarskiemu Uniwersytetowi Dorpackiemu i dwóm podległym iemu Urzędnikom: Dyrektorowi szkół Gubernii Inflantskiej, Doktorowi Albanusowi i wyższemu Nauczycielowi szkoły powiatowej Parnawskiej, Panu Sztenderowi, którzy za 124 egzemplarze przysłali blisko 800 rubli, a w liczbie tej 540 rubli assygnacyami i 2 ruble srebrem przez samego Pana Sztendera zebranych.

Gazeta Petersburska donosi z Irkucka dnia 5go września: „Względem wyprawy Czukczów (*) w teraźniejszym 1814 roku, w celu handlu, i o sposobie ięgo prowadzenia z Rossyanami, otrzymaliśmy

teraź następujące wiadomości: Kaznodzieia z Jakucka, Protoierey Slepów, który iędził do miejsc pobytu Czukczów, po nad rzeczką Czaunem siedzących, za powrotem swym ztamtąd, razem z Czukczami do twierdzy Ostrowny, doniósł, iż 76 ludzi z narodu Czukczów nowo przysięgło na poddaństwo Jego Cesarskiej Mości; niektórzy zaś z nich i chrzest święty przyjęli. W tymże czasie przywiózł on do Niżnekowyska futra i 87 pudów kości Morsowych, które Czukczy złożyli na rzecz skarbu. Jak tylko Protoierey Slepów przybył z Białomorskiemi, Czuwańskimi i Nowo-Anadyrskimi Czukczami, w liczbie 158 osób, do twierdzy Ostrowny, wraz zrobiono z nimi początek zamiennego handlu, na który zjechali się mieszczanie, chłopci i kozacy z Jakucka. Wybrali oni z każdego towarzystwa swojego po dwóch starszych handlowych. Handel rozpoczął się 27 stycznia i trwał do dnia 30 t. m. Z handlu tego, podług zapewnienia Kommissarza Szyrskyowa, który był tam obecny, Czukczy bardzo byli kontenci: dla tego, że się odbywał podług cen początkowie na wszystkie towary położonych, wyiawszy niektóre drobne rzeczy: żalowali zaś bardzo, że nie mogli wszystkich swoich rzeczy zamienić. Przyczyną tego był własny ich, nadzwyczajnie wczesny wyjazd, w takim czasie, na który, dla dalekiej drogi, wiele rossyjskich kupców nie mogło sięgnąć z Jakucka z towarami. Proszono Czukczów, żeby się jeszcze kilka dni zatrzymali w twierdzy Ostrownie, nim więcej nadiedzie kupców z towarami z twierdzy Niżnekowyska; ale się na to niezdeterminowali, różnemi składając się potrzebami; przyrzekli jednak następnego roku na tenże sam czas do Ostrowny przybyć. Pomimo wrodzonej dzikości i bardzo słabego pojęcia Czukczów, obeyscie się ich z Rossyanami było swobodne i przyjacielskie. Kommissarz Szyrskyów częstował ich na odjeździe, i opatrzył na drogę tytuniem; dla dwóch zaś ze znakomitych Anadyrskich Czukczów, dla zachęcenia do opłaty daniny i przyymowania poddaństwa Rossyjskiego, dano w podarku medale miedziane. W czasie pobytu Czukczów w twierdzy Ostrownie, 11 mężczyzn i dwie kobiety przyjęły chrzest święty. Podług postrzeżeń Pana Szyrskyowa, Czukczy, osobliwie Anadyrscy, są niezmiernie dzicy, niedowierzący i skłonni do zysku. Niektórzy z nich przynieśli tego roku w daninie 24 lisów, i 4 krzyżaków; dwaj zaś znakomitsi Czukczy, od siebie złożyli po jednym krzyżaku.

Wilno, dnia 29go listopada.

Stosownie do Najmiłościwszego Ukazu, Rządzący Senat, Joachima Romanowicza, Sekretarza gubernskiego, w nagrodę okazanej gorliwości i pilności w pełnieniu ciągłych obowiązków służby Monarszej, przez udzielony mu patent, pod dniem 7 października roku teraźniejszego, podniósł na stopień Sekretarza Kollegialnego, z prawem starszeństwa, od dnia 21 grudnia 1811 roku.

Wilno, dnia 2go grudnia.

Dnia 26go p. m. przebiegał tedy feldjegier Szmit z Petersburga do Hamburga; a dnia 30 p. m. przejechali do Petersburga, goniec Smirnow i Professor Medycyny Czeki, oba z Warszawy — Dnia 1 t. m.

(*) Czukczy żyją w północno-wschodniej stronie Syberyi, między Oceanem północnym i wschodnim. Jedni mieszkają na miejscach stałych, zimną w chałupach, a latem pod namiotami; drudzy zaś tak latem iako i zimną po bezlesnych i dzikich koczując polach, dla paszy ieleni, które stanowią przedniejszy ich przemysł, równie iak rybołówstwo i polowanie. Jelenie całe ich bogactwo stanowią: niektórzy mają tych zwierząt tysiącami Czukczy miejscowi zamiast ieleni psy utrzymują. Religii są Szamańskie: w zdarzeniu wielkiego nieszczęścia sami sobie śmierć zadają. (Ziablowski)

przejeżdżał tedy z *Warszawy* do *Petersburga*, adiutant Wielkiego Xiążęcia *Konstantyna*, pólkownik i kawaler *Diakov* ze szczególnymi zleceniami.

Szawle, dnia 29go listopada.

Dnia 11go t. m. w obecności J.W. Jenerała jazdy, Hrabięgo *Wittgenszteina*, zostały tu poświęcone i z przyzwoitými obrzędami, oddane chorągwie, pólkom, *permskiemu*, *siewskiemu* i *mohilewskiemu*, w nadgodę za szczególniejsze dystygowanie się w pamiętnej ostatniej kampanii. (P. P.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 25go listopada.

Karuzel, który się zawczorayszego wieczora w C. K. zimowey reytszuli odprawił, był jedynym z najwspanialszych i najciekawszych festynów, które w czasie bawienia w tutejszoy stolicy Wysokich gości obchodzone były. Wchodziło do niego 24 kawalerów konnych; w przepysznych kawalerskich strojach: po uroczystym wieńdzie i odbytych ćwiczeniach, tego rodzaju zabawom właściwych, nastąpił kontrdans zamykający widowisko. Każdy kawaler miał swoję Damę, które, wszystkie, w staroniemieckich strojach, przez czas karuzelu, znajdowały się w miejscu sobie przeznaczonym na galerji, naprzeciwko loży Dworu. Po zakończonym Karuzelu, każda Dama od swego kawalera prowadzona, udały się do sal redutowych, które ozdobione były rycerskimi trofeami; gdzie też dla tego rycerstwa świetna wieczerza przygotowana była. Tym czasem zgromadziły się wezwane osoby, w liczbie 2500, na bal maskowy, który tegoż wieczora był dany, a którego wspaniałość, pompa i przyjemna wesołość, szczególniejszą były cechą. Najznakomitszą ozdobą festynu była obecność C. K. Dworu, wszystkich Monarchów obcych, tudzież znakomitych wodzów, Ministrów &c. (Tu następuje wyliczenie Kawalerów i Dam, które należały do składu czterech kadryllów.)

— Cesarz Jmć, na przełożenie Prezydenta Nadwornéy Rady wojennéy, Marszałka, Xięcia *Schwarzenberga*, ozdobił węgierskim orderem s. *Stefana*, Hr. *v. Hochberg*, Jenerał Porucznika woysk *Badeńskich*. (z *Gaz Oestr Beob*)

Gazeta Berlińska pod dniem 22 listopada donosi z Wiednia: „Dnia 14 t. m. Król Duński Cesarzowi naszemu ofiarował ozdobę orderu *Słonia*: gwiazdę jego miał Cesarz już na sobie podczas obiadu. — Cała milicya na nowo umundurowana, a regimenta kawalerji dopełnione zostały. — Dawniejszy Vice-Król Włoski, jeszcze tu bawi. Na ostatniej reducie dworu był on w mundurze Jenerała dywizji woysk włoskich. — Między znajdującymi się tu damami, uważają Xiężnę *Bagratiową* i Xiężnę *von Sagan* z domu Xiężniczki *Kurlandzkiej*. — Los *Saxonii* uważać należy za roztrzygnięty, inne pytania teraz rozwiązane zostaną; lecz ile na tém czasie upłynie, przewidzieć nie można, a tém samém i twierdzić z pewnością, kiedy obcy Monarchowie stolicę naszą opuszczą. Świadomi rzeczy twierdzą, iż przed Nowym rokiem pomyśleć nawet nie można o ukończeniu najważniejszych układów na Kongressie. — Podróż Monarchów do *Gracu* i *Tryestu* ma nastąpić 27 b. m. — Austriacka siła zbrojna nigdy nie była tak groźną, jak w roku terażniejszym; w roku nawet 1809 ledwie mogła być równie liczną. Domyślają się przecież, iż nowy nader znaczny zaciąg woyska nastąpi. — N. Cesarz dla opędzenia wydatków na rok następny uznał za rzecz istotnie potrzebną, wybieranie podatku klasycznego, dodatku piędziesiątprocentowego, poboru osobistego, który iak w roku przeszłym dwa złote ryńskie wynosić będzie. — Dwóch Monarchów tu przebywających odwiedzili Xiążęcia *Parmy*, byłego Króla *Rzymskiego*. — Pruski Radca tajny *Zerboni* otrzymał od N. Cesarza *Rossyjskiego* order s. *Anny* 1er klasy. — Cesarz *Franciszek* przyjął dowództwo Półka *Bawarskiego* lekkiej jazdy. — *Szwajcarya* ma otrzymać konstytucyą, która w wielu względach podobna będzie do *Angielskiej*. ”

A N G L I A

Gazeta *Korrespondenta Warszawskiego*, z *Londonu* pod dniem 11 listopada, o czynnościach Parlamentu, następujący podaje opis: „Z boleścią widzę, (mówił *P. Witbread* z powodu poselstwa podziękowania Xięciu *Regentowi*), że Królewskie rodziny i inni rządzący, którzy odzyskali dziedzictwo swych przodków, nie nauczyli się w nieszczęściu lepiej pamiętać. Chociażby wychowanie, przesąd i niewiedomość, iak najcieśniej ograniczyły wyobrażenia niektórych Xiążąt, zawsze jednak powinni byli poznać w nieszczęściu: że szczęśliwość ludu jest razem ich szczęśliwością. Jakiż byłby wypadek, tak chlubney przeciw *Francji* walki, gdyby lud nie działał, i z zapalem nie walczył, za wielką sprawę i za swych Monarchów? Jużby się zakończyć powinna walka poddanych o prawa swoje. Postępowania Królów niemieckich w ostatniej wojnie, do różnych uwag dają pobudki. Wszystko z razu zdawało się oczekiwać na kierunek, iaki wielka ta weźmie walka. Ze strony Xięcia *Regenta* wyszło oświadczenie, iż *Hannover* ma być wyniesiony do godności Królestwa. Zda się, iż posiadłość jego będzie także zaokrąglona. Lękam się, ażebyśmy przez to nie zostali wplątani w częste spory o sprawy stałego ludu. Mówią, że i *rzeczpospolita Genueska* ma także zniknąć zupełnie. Ja nigdy tego środka pochwalić nie mogę. Czemuż to, nie mogą mieć bytu, niewinne, a wszystkim stronom użyteczne, małe *rzeczpospolite*? Był czas, w którym sprzymierzeni ze wszech stron pomocy szukali. Układano się nawet z krewnym *Bonapartego*, z Monarchą, którego królestwo leży w południowych *Włochach*. Zawarto z nim pewny rodzaj ugody, którą gdyby zerwano, byłoby to uderzającym zgwałceniem wiary naszej narodowej. Skoro on został władzą *Napoleona*, o! tego czasu, podług powszechnych domysłów, jest tam rząd dobry i oświecony, który niezmiernie odbiła od groźnego powrotu do ciemnoty niektórych innych *Europejskich* rządzców. Pewnąż to jest rzeczą, że *Angliia* teraz wspiera rząd hiszpański, aby się mógł utrzymać na tronie? Członkowie Stanów do więzienia wtrąceni, nie są także częścią owego Ciała, którego usiłowaniu, Król winien koronę? Oby kiedykolwiek przedarł się głos sprawiedliwości! Uwięzionym, którzy, w chwilach niebezpieczeństwa, z taką wytrwałością obstawali za oyczyną, ofiarowano wolność, aby ich skłonić do odwołania. Jeden z obwinionych zagrożony został torturą i Inkwizycyą; z łóżka do więzienia zaprowadzony; ale Bóg nad nim iawną okazał litość; umarł on, nim przybył do więzienia. (Słuchaycie! słuchaycie! słuchaycie!) Nic nie jest niepodobnem w życiu, a tem mniej w polityce. I dla tego nie mogę utać z zadziwienia, iż na rozpoczęciu Parlamentu nie widzę przeciwko mnie siedzącego wielce szanownego *P. Canning*. Któżby mógł pomyśleć, iż mąż ten, który teraz iako Poseł *Angielski* do *Lisbony* płynie, przyswieszcza miejsce między Ministrami, z którymi przedtem nie mógł się nigdy zgodzić? Z drugiej strony zadziwić się należy, nad wyborem miejsca, iakie ten Poseł uczynił. Gdyby go posłano na Kongres do *Gentu* nie byłbym się do tego przychylił. Lecz znaczenie Posła przy dworze, gdzie nie ma nic do czynienia, i gdzie, od stu lat prawie, nie było Posła naszego, nie może być w żadnym względzie szkodliwem. ”

Kancelarz Stanu *P. Wansittard* odpowiedział na powyższą mowę: „Zapytuję: czy Król hiszpański otrzymał iaki zasiłek pieniężny, dla ciemnienia stanów i przywrócenia Inkwizycji? Mogę oświadczyć najwyraźniej, że *Hiszpania* nie otrzymała żadnych summ innych, prócz, które dla niej na wspólne prowadzenie wojny, z przychyleniem się Parlamentu przyznane zostały. Szanowny Mówca uczynił uwagę: iż Xiążę *Regent* zmienił tytuł Elektora na tytuł Króla. Jedno inż tylko było Elektorstwo *Hannowerskie*, które w *Niemczech* zostawało, a teraz i w niem, równa, iak w innych, zasła odmiana. Kie-

dy państwo niemieckie przestało być obiernem; i wszystkie jego Członki przyjęły tytuły, iakie się im podobało, rzeczywisty wniosek, iż Elektor Hannovera nie miał przyczyny na mniejszy przestać godności. Jednakże, z powodu tej odmiany, w posiadłościach swoich, ani powiększonem, ani zmniejszonem nie zostanie; a przyjęcie tytułu samego nie pociąga za sobą żadnych skutków dla Anglii. Nadto, muszę dodać, iż wyniesienie Elektorstwa Hannovera na godność Królestwa, było życzeniem wszystkich wielkich mocarstw ładu stałego, a to dla udoskonalenia systematu, iaki usiłują zaprowadzić dla zapewnienia pokoju i pomyślności Europy.

Dnia 15 listopada.

Izba wyższa. Lord Lansdowne uczynił wniosek o udzieleniu układu, względem utrzymywania wojska angielskiego we Flandryi. „Ze złożonych rachunków, rzekł mówca, okazuje się, że zaległości w wydziale marynarki i wojskowym 30 milionów wynoszą. Przy pomnożeniu rozmaitych ciężarów narodu potrzebną jest rzeczą, a nawet świętym obowiązkiem Deputowanych, dochodzić przyczyn, które tak nadzwyczajne wydatki sprawują. Potrzeba nam wiedzieć, czy nie systemat stałego ładu jest ich źródłem. Oczekiwałem w mowie Regenta oświadczenia, względem zasad i zamiarów, których Anglija na kongresie trzymać się będzie: lecz oczekiwanie moje zawiedzionem zostało. Przy tem nie mogę być głuchym na wszystkie biegające pogłoski. Jak słyszę, myślą nie tylko o politycznej zagładzie Lukii i Genui, lecz i o większych zmianach w Niemczech. Komuż należy przypisać oswobodzenie Europy? Nie warownym miejscóm i stanowiskom; te wszystkie były zdobyte i przełamane. Nie wojskóm. System wojskowych królestw był zniszczony. Coż uratowało ład stały? Duch miłości Ojczyzny, który uczynił każdego znakomitszego Niemca Officerem, a każdego niemieckiego chłopca żołnierzem.”

Lord Liwerpool: „Większa część tego, co tu powiedziano, nie należy do rzeczy, dla czego zastanawiam się oświadczenie w tej mierze, aż do chwili, w której dokładnie zawiadomiony, będę mógł zdadzić zupełnie sprawę Izbie o wypadkach kongresu. Co się tyczy utrzymywania wojska we Flandryi, w tej mierze w obronę tego planu odwołać się do przyjętej powszechnie zasady, podług której sam Pan Fox był oświadczył: nie należy zaniedbywać żadnego usiłowania, a nawet potrzeba prowadzić dalszą wojnę, skoro oswobodzenie i niepodległość Belgów uzyskać można. Niepodobną jest rzeczą, aby ktokolwiek mógł żądać odwołania wojska z Belgów, i poruczenia losu tego kraju obcym Mocarstwom. Nie mam jednak zamiaru sprzeciwić się temu wnioskowi, skoro będzie umiarkowany.”

Lord Lansdowne zmienił swój wniosek podług życzenia Ministra Stanu; po czym ten wniosek i udzielenie układu uchwalonemi zostały.

Izba niższa. Pan Warender uczynił wniosek, aby uchwalono utrzymywanie 70,000 marynarzy i 50,000 żołnierzy morskich na rok 1814.

P. Ponsonby dziwił się, iak można Izbie czynić podobny wniosek, nie powiedziawszy iey nic wcale o tem, w jakim stanie są przychody krajowe, i nieobjawiając iey: czemu tak rychło tym razem zwołaną została?

Kancelarz Skarbu: „Było do tychczas zwyczajem, żądać ogólnego zezwolenia nowych dodatków, bez dawania zupełnych objaśnień, względem położenia skarbu, co jest niepodobnem, chociażby to nawet uczynić chciano. Również było dotąd we zwyczajach, iż Parlament zbierał się w miesiącu listopadzie, nie widząc zatem przyczyny podziwiania szanownego Reprezentanta. Chcąc go jednak, ile być może, zaspokoić, oświadczam, iż przed Bożem Narodzeniem nie będę wnosil ani pożyczki, ani zabezpieczenia biletów skarbowych, lecz tylko będę żądał wypłacenia dwunastu milionów tychże biletów.”

Pan Tierney: „Położenie naszego skarbu wymaga naydokładniejszego zglebienia. Co się tyczy przychodów z Irlandyi, muszę powiedzieć, iż dawniey tylko pięć milionów wynoszące, teraz dochody krajowe o pół miliona przenoszą. Ogół dochodów krajowych w czasach pokoju z Anglii i Irlandyi wynosił 46,370,000 funtów szterlingów, wydatki zaś 46,312,000. Jakże może żądać Kancelarz, ażeby przy nieustannie wielkich nakładach, tym wydatkom wydolać można? Może on wprowadzić odwołać się do funduszu umorzenia, lecz przez to ucierpi kredyt, i tym środkiem naywięcej 5 milionów oszczędzić można. Czyliż zamiarem jest Kancelarza utrzymać nadal pobór od dochodów? Wszakże w samem nałożeniu tego poboru obowiązano się, iż ten tylko do podpisania ostatecznego pokoju trwać może. Nie można łamać przyrzeczenia; nie nadwierać przez to dobrej wiary i rzetelności.”

Kancelarz skarbu: „Chociaż w czasie pokoju dochody Państwa mało co przewyższają podatki, można jednak w tej mierze być bez obawy. Po Amerykańskim pokoju rzeczy były w podobnymże stanie, jednakże pod administracją Pana Pitta przychody podniosły się w kilku latach. Mamy przecież, oprócz poborów stałych, 24 miliony poboru wojennego, a przy takowem źródle któż powiedzieć może, że skarb nasz w drażliwym jest położeniu?”

Pan Ponsonby: „Ubolewam nadtem prawdziwie, że szanowny Kancelarz nie może powiedzieć nic stanowczego względem poboru od dochodów. Dano słowo, iż ten pobór w krótcie ustanie. Jest on nayobrzydliwszym pomiędzy wszystkimi poborami, a zatem spodziewam się, iż obietnica nie będzie zawiedziona.” — Wniosek Kawalera Warendera został potem przyjęty.

FRANCYA.

Robi się już płaszc, który Król przywdzieje w czasie swojej koronacji. Mówią, iż obrzęd ten w maju nastąpi.

Podług zapewnienia *Dziennika Rozpraw*. pierwszy Królewski Posel do St. Domingo, w tej części wyspy, gdzie Pethion panuje, dobrze został przyjęty. Jest nadzieja, że ta część kraju, pod pewnemi, od Pethiona podanemi warunkami, Francyi będzie oddana. — Familia, dawniejszego Pana tej wyspy, Toussaint Louverture, mieszka w Agen, a składa się z wdowy Pani Toussaint, dwóch jej synów, którzy się w Paryżu edukowali, i synowicy iey męża. Gdy ta familia z St. Domingo wynosić się musiała, przypadkiem pozostał ieden z synów, który się w Anglii ma znajdować. (z Gaz. Oestr. Beob.)

Gazety Berlińskie pod artykułem z Paryża, do dnia 22 listopada, umieściły następujące wiadomości: „Dwa regimienta grenadyerów dawniejszy starzy gwardyi, a teraz grenadyerów Francyi są w Metz; pierwszy i drugi regiment strzelców konnych teyże gwardyi, a teraz strzelców Francyi, są w Nancy. — Król każdemu duchownemu przeznaczył 200 fr. pensyi dodatkowej. — Król 100,000 fr. rocznie przeznaczył dla Towarzystwa miłości macierzyńskiej. — Zawczora w rocznicę urodzin królewskich, Xiążęta i Xiężniczki znajdowały się u stołu J. K. Mości. — Dnia 17go Marszałek Marmont wszedł w pełnienie służby Kapitana gwardyi w Tuilleries, po Marszałku Bertier. — Do Brestu zawinęła fregata La Gloire, na której przybyło z Rygi 800 ieńców, horych i ranionych francuzkich. Trzy statki przewozowe ładowane towarami z tegoż portu tu przybyły. — W Palais Royal kosztem Xięcia Orleanskiego ma być zrobiony nowy kanał i fontanny. Na ulicach paryskich mają zrobić pięć nowych studni, gdzie ich nie było. — Król Pruski, który niedawno Jenerał Inspektorowi Chirurgowi wojska Francuzkiego, Baronowi Percy darował kosztowną tabakierę, teraz przez posła swojego Hr. Golz, przesłał mu order czerwonego Orła. — Słychać, iż Budżet dodatkowy podany będzie Izbie Deputowanych. — Gazeta Strashurska zaprzecza rozsianym wiadomościom przez gazety za-

graniczne, iakoby tamtejsza gwardya narodowa rozpuszczoną została. Uwolnieni z niej zostali ci, tylko, którzy się do pełnienia służby najmowali. — Spodziewała się tu powrotu kilku osób, które miały znaczenie za byłego rządu, a przez lato w dobrach swych mieszkaly. — Papież przywrócił Biskupowi Bazylejskiemu część dycezyi, która mocą konkordatu roku 1801 ze Strasburgiem złączoną została. — Podług gazety *Argauskiej*: „Jenerał *Wilson* pisał z Londynu, iż nie myśli o cofnięciu oświadczenia swojego, względem tego: że pewne osoby w *Bernie* wzięły 100,000 funt. szter. za dozwoleńie wejścia wojskóm sprzymierzonym do *Szwajcaryi*; owszem, jeżeli tego będzie potrzeba, wskaże bliższe okoliczności tego zdarzenia. — Co niedziela w każdym cyrkule miasta, gwardya narodowa ćwiczy się w robieniu bronią i obrótach, a kompanie ię w zupełności są utrzymywane, tak, iż na każde wezwanie wnet może stanąć pod bronią do 30,000 ćwiczonego żołnierza. Jest to wyborny środek polityczny, który Panów podżegaczy na wodzy utrzymuje. — N. Pan, na okazanie wdzięczności za staranie miane o charych i ranionych francuzkich, mianował Austriackiego Marszałka polnego Hr. *Colowrath* wielkim Urzędnikiem Legii honorowey, Jenerał-Majora *Barona Szustek* Komendantem, Radzcę *Grefi* naczelnego lekarza szpitalów pruskich, Półkownika *Prendla* byłego dowódcę rossyjskiego w Lipsku, urzędnikami, i Chirurga *Erlicha* z Lipska Kawalerem. — Wszyscy Francuzi, którzy byli u dworu *Maryi Ludwiki* powracają teraz do *Francyi*. — Dnia 6go b. m., w *Lugdunie* dalo się uczuć dwókrótne mocne trzesienie ziemi.”

Z pomiędzy władz nowych, które teraz czynnie mi bydz zaczęły, mówi gazeta *Powszechna*, jest *Rada Stanu*. Wiadomo, iak ona wielki, za rządów *Napoleona*, wpływ miała, i iak znakomite w państwie trzymała miejsce; teraz również poważną jest władzą, rozciągającą się do wszystkich wydziałów prawodawstwa; wszystkie projekta do prawa w niey biorą początek; w niey się roztrząsają środki, których ministrowie w wykonaniu trzymać się mają; wiele też ona może mieć wpływu na postanowienia i wyroki Królewskie, które teraz znowu urządzeniami zowią. Osoby więc, składające nową Radę Stanu, tem więcej zasługują na uwagę, gdy wielu Radzców Stanu bezpośrednio na czele różnych oddziałów są postawieni, i iakby byli Ministrami tych oddziałów; szczególniej zastanawia to, iż ci Członkowie Rady Stanu, za rządów *Napoleona*, też same sprawowali godności, z kąd zdaie się wynikać, iż w systemacie sprawowania rządów wewnętrznych, żadna istotna dotąd nie zaszła odmiana, i że oni tych samych trzymać się będą zasad, iakie były pod *Napoleonem*. Wyliczamy tu osoby, które dawniej składały Radę Stanu. Radzey Stanu z oddziału prawodawczego są: *Faure* (dawniej Członek kommissyi organizacyney oddziału sądowego w departamentach anzeatyckich); *Delamalle*, dawniej jeden z najsławniejszych adwokatów sądów paryzkich; i *Henrion de Pensay*, autor wielu dobrych dzieł prawniczych; *Bouley de Meurthe*, w ostatnich czasach Dyrektor jeneralny i referendarz w wydziale administracyi wojenney; *Berlier*, prezydent Rady zdobyczy morskich; i *Real* dyrektor jeneralny pierwszego okręgu jeneralney policyi, (które-

go bardzo obwiniają o wiele surowych środków) oddalaia się. *Bartolucci*, nie umieszczony, iako oddziemiec. Z wydziału spraw wewnętrznych zostali tylko Radcy Stanu *Begouin* i *Corvetto*; ostatni chociaż genuenczyk jest naturalizowany. *Dubois* dawniejszy prefekt policyi w *Paryżu*, który w ostatnim tym urzędzie za *Napoleona* już przez *Pasquier* był zmieniony, przez Króla teraz jest mianowany honorowym Radzcą Stanu, i dla tego nie jest umieszczony w liczbie pomienionych Radzców Stanu. Takoz *Costaz* Intendent gmachów koronnych, utrzymał się na témże miejscu. *Neri-Corsini*, iako Włoch wyłączony. *Regnaud de St. Jean d'Angeli*, *Manney* Biskup *Trewirski* i *Duvoisin* Biskup *Nantes*, z Rady Stanu są wyłączeni. Z wydziału Skarbowego żaden z dotychczasowych Członków nie jest utrzymany. Radzca Stanu *Louis*, iak wiadomo, jest Ministrem skarbu; *Defermont*, Prezydent oddziału i jeneralny Intendent dochodów nadzwyczajnych, *Jolivet* i *Jaubert* są wykasowani z Rady Stanu: *Giunci* do Włoch, *Appelius* zaś do *Hollandyi* powrócili. W wydziale wojskowym Jenerał *Duloloi* utrzymał się iako Radzca honorowy. Dalsi Członkowie tego, teraz już zupełnie zniesionego oddziału, za *Napoleona* ieszcze inne otrzymali urzędy. Wydział marynarki takoz jest zniesiony, przeto dawniejsi jego Członkowie, Vice Admiral *Ganthaupe* i *Najac* nie są Członkami tej władzy; obydwu jednak otrzymali inne urzędy, ponieważ Król zasługi ich szacuje. Jeden tylko z tego wydziału *Caffarelli* umieszczony jest iako Radzca honorowy. W ostatnich już czasach rządów swych *Napoleon* ustanowił był oddział interessów zewnętrznych (który iednak nie nazywał się oddziałem, ale tylko urzędem), z tego oddziału ieden tylko *Xiążę Dalberg*, iak wiadomo Ministrem Stanu, bez udzielnego jednak departamentu, został. *Otto* jest honorowym Radzcą Stanu, *Hauterive* i *Labesnardiere* mianowani zostali Radzcami Stanu do nadzwyczajnych poleceń.

Z Radzców Stanu przeszłego rządu w czynney służbie oprócz oddziałów: *François de Nantes*, Dyrektor ieneralny podatków zjednoczonych; *Berenger* wnięty Dyrektor ieneralny kassy umorzenia długów, teraz Dyrektor ieneralny podatków *indirectes*, i *Pellet de Lozere* dawniej Dyrektor 2go okręgu uaywyższej policyi, otrzymali nominacye na Radzców zwyczajnych. — *Duchapel* dawniej i teraz Dyrektor ieneralny dóbr narodowych; *Laumond* Dyrektor ieneralny, dawniej i teraz, robot górniczych; *Bergon*, dawniej i teraz Dyrektor ieneralny lasów i *Pasquier*, pod *Napoleonem* Prefekt Policyi Paryzkiej, teraz Dyrektor ieneralny dróg i mostów, mianowani są Radzcami nadzwyczajnymi. Utracili miejsca dawniejsi Radzey stanu zwyczajni, a tylko są w oddziałach, następujący: *Muraire*, iszy prezydent trybunału kassacyynego; *Merlin de Douay* Prokurator ieneralny trybunału kassacyynego, (Obydwóch tych starał się rząd lubo nie wprost, i bez skutku, do złożenia i tych urzędów nakłonić.); *Lavalette* dawniej Dyrektor ieneralny Poczty, *Maret*, *Pommereuil* pod *Napoleonem* Dyrektor ieneralny handlu xiegarskiego, i *Quinette* za *Napoleona* Dyrektor ieneralny obcychunków gmin i szpitalów. Z tych Radzców Stanu, którzy za *Napoleona* do nadzwyczajnych poleceń należeli, dwóch czynnymi Radzcami zostało, *Beugnot*, razem Dyrektorem ieneralney policyi królestwa, i *Degerando*,

Gazeta *Kuryera Litewskiego*, w zwyczajnym, jak dotąd, formacie i czasie, i na rok następny, 1815, wychodzić będzie. Prenumerata: dla odbierających przez pocztę, na rok rubli srebr. 14; dla odbierających na miejscu w Wilnie na rok rubli 9. Odbierający, przez pocztę mogą prenumerować rocznie lub półrocznie; na miejscu zaś w Wilnie mogą i kwartalowie, płacąc złtch 15. — Przyymuię się prenumerata: w Wilnie: w *Expedycyi Gazetney Pocztańtu Litewskiego* i w *Redakcyi Gazety*; w innych zaś guberniach, we wszystkich *Kantorach ekspedycyach pocztowych*.

Dozwala się drukować — Z. Niemczewski P. Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzów
BODATEK

Pisarz wielu pięknych dzieł filozoficznych. *Laforest*, znakomity ze swoich dyplomatycznych poselstw, jest nadzwyczajnym Radcą Stanu, *Dumas* Autor dzieła *Precis des événemens militaires*, przez długi czas Intendent ieneralny wielkiego wojska; *Gan* Dyrektor Administracyi wojennéy, i *Chauvelin* dawniejszy Trybun, w pierwszych latach rewolucyi, aż do śmierci *Ludwika XVI*, był posłem francuzkim w Londynie, mianowani są Radzcami honorowymi. Z liczby dalszych nadzwyczajnych Radzców Stanu, w ostatnich czasach rządów *Napoléona*, *Chaban* Prezydent Komitetu likwidacyjnég w Hamburgu, umarł; *Gogel* i *Demo* anen do Holandyi powrócili; *Thibandeau*, dawniey Ciele prawodawczém bardzo poważany; *Marszałek Gouvion St. Cyr*, który w Dreźnie dostał się w niewolę sprzymierzonych; *Dauchy*, Jenerał *Boursier*; *Julie* i Jenerał *Andreossi* dotychczasowy francuzki poseł w Konstantynopolu, wykasowani zostali z Rady Stanu. Z Mistrzów należących do przyymowania prośb za *Napoléona*, sławny naturalista i anatomik *Cuvier*, dawniejszy Dyrektor 3go okręgu policyi; *Angles* (którego rząd tymczasowy mianował czasowym Ministrem Policyi) i *Chabrol* dawniey Intendent ieneralny dochodów w prowincjach Iliryskich, iako Radzcy zwyczajni; *Chabrol de Volvic* Prefekt departamentu *Sekwany*, i *Segnier* pierwszy Prezydent trybunału apellacyjnego Paryzkiego, iako Radzcy Stanu nadzwyczajni; *Trevil* Prefekt departamentu *Wokluzy* dawniey Trybun; *Maillard* *Zanglacom* Członek trybunału kassacyjnego; *Jobert*; *Pelet* (syn) *Portal*, *Laboullerie* Podskarbi koronny, i *Dunoyer*; iako zwyczajni Mistrze prośb; *Delaborde*, *Gasson*, *Rhedon* i *Champy* Mistrzami honorowemi prośb, są mianowani. — Między nowo mianowanymi Radzcami Stanu, którzy dawniey żadnego podobnego miejsca nie mieli, uważają iako Radzców zwyczajnych, sławnego weterana *Du Pont de Nemours*, niegdyś ieden z naczelników ekonomistów, który w zgromadzeniu konstytucyjném bardzo zaszczytnie się ukazał; a za czasów pierwszego dyrektoryatu w Radzie Starszych i iako autor niezmiernie upodobanego wtedy dziennika *l'Historien*, znakomitą grał rolę; tudzież *Jourdan de bouches du Rhône*, ieden z najznakomitszych mówców Rady pięćsetnéy, aż do d. 18 msca fruktidoru, gdzie był poważany; oraz Radzca nadzwyczajny *Royer-Colard* terazniejszy Dyrektor ieneralny handlu xięgarskiego; *Becquey* Dyrektor ieneralny departamentu handlowego w Ministerjum wewnętrzném; *Benoit* Komisarz ieneralny Ministerjum spraw wewnętrzych za tymczasowego rządu; *Raynard* dawniejszy Poseł Francuzki w Hamburgu i u wielu Dworów, nakoniec przy Królu Westfalskim w *Casselu* rodem Wirtemberczyk, oddawna już we *Francyi* naturalizowany; *Portalis* (syn) dawniejszy Radzca Stanu, Dyrektor ieneralny handlu xięgarskiego, który u *Napoléona* w niełaskę popadł, i na prezydenta trybunału kassacyjnego do *Antwerpji* był przeniesiony. Między nowemi Radzcami honorowemi, *Fréchet*, był prefekt departamentu *Sekwany*, który zrzucony został z okoliczności spisku *Maleta*, i *Bourien* były Sekretarz *Napoléona*, a potem minister francuzki w Hamburgu, który przez *Marszałka Dawusta* na niełaskę zasłużył, a za staraniem *Savarego* z trudnością od więzienia był ocalony; zasługują na wspomnienie. — Liczba zwyczajnych Radzców Stanu teraz 25, a zwyczajnych Mistrzów prośb 50 postanowiono. Ministrowie Sekretarze Stanu mają miejsce i głos w Radzie Stanu, na której zupełném zgromadzeniu mogą się znajdować wszyscy Radzcy Stanu i Mistrzowie prośb zwyczajni (wymnią się więc nadzwyczajni i honorowi, Radzcy Stanu i Mistrze prośb). Dyrektorowie ieneralni różnych administracyi, którzy są Radzcami nadzwyczajnymi, na wezwanie Ministra swojego departamentu, mogą się na posiedzeniach znajdować i głosować, takż raporty i pro-

iekta do postanowienia podawać. A gdy miejsce Dyrektora ieneralnego opuszczają, wchodzą do Rady Stanu, iako zwyczajni Radzcy Stanu. Na przyszłość składa się Rada Stanu z pięciu wydziałów, iako to, Prawodawczego (*Henrion de Pansay*, *Beugnot*, *Dela-malle*, *Doutremont*, *Molcor*, *Bourblan*); wydział administracyi wojskowej (*Henrion de Pansay*, *Faure*, *Lambert*, *Laporte-Lalaune*, *Dupont*, *Fiemeron de Verieres*); wydział spraw wewnętrznych (*Pelet de Lozer-Balainvilliers*, *Angles*, *Cuvier*, *Jourdan de Bouches du Rhône*); wydział handlowy (*Begouin*, *François de Nantès*, *Du Pont de Nemours*, *Degerando*); Wydział skarbowy (*Berenger*, *Corvette*, *Colonia*, *Labourdonnaye*, *Chabral*). Każda sekcya ma pewną liczbę mistrzów prośb. Sami tylko zwyczajni Radzcy Stanu i Mistrze prośb mają stałé pensyi 12,000. fr. na rok, i dodatkowey 4,000 fr. ci, którzy są Członkami w sekcjach; pracujący w sekcjach Radzcy Stanu 4,000 fr., a mistrze prośb 2,000. Honorowi Radzcy Stanu i Mistrze prośb honorowi (ale pierwszych tylko 6, a drugich 12) na przełożenie Kanclerza w różnych sekcjach umieszczeni byđ mogą: ci roczney pensyi mają 4,000 fr.; są nadto bezpłatni i uważani za nadliczebnych Radzców Stanu, oczekując na wakans w Radzie Stanu. Nadzwyczajni Radzcy Stanu, którzy razem inne urzędy sprawują, pobierają pensyą do tych miejsc przywiązaną. — Nadto podług urzędzenia Królewskiego mianowani przez *Napoléona* dożywotni Radzcy Stanu powinni otrzymywać trzecią część pensyi zwyczajnego Radzcy Stanu, (4,000 fr.) i używać tytułu Radzców Stanu honorowych. Do tego rzędu więc należą: *Boulay de Meurthe*, *Berlier*, *Real*, *Regnauld de St. Jean d'Angeli*, *Defermont*, *Jolivet*, *Jaubert*, *Najac*, *Gantom*, *Muraire*, *Merlin de Douay*, i *Maret*. (z Gaz. Oestr. Beob.)

N I D E R L A N D Y

Xiążę panujący zjednoczonych Niderlandów, *Pana Verstolk von Zoelen*, mianował nadzwyczajnym Posłem swoim i Ministrem pełnomocnym do dworu Rosyjskiego — *P. Bangman Haygens* wyjechał do Hamburga, w charakterze Ministra pełnomocnego, przy miastach hanzeatyckich. — *P. Gysbert van Hogendorp* mianowany jest Prezydentem na teraźniejszy zgromadzenie Stanów jeneralnych. — Z *Bruxelli* pod dniem 12 listopada donoszą: „Jenerał *v. Alten*, który od rządu mianowany został Jenerałem naczelnym wojsk Hannowerskich w *Belgium*, temi dniami, z Hamburga do *Gent* przybył, i już kilka ćwiczeń załogi tego miasta odprawił. — Pałac byłey prefektury wyporzadzono tu na przybycie Xiążęcia panującego i jego małżonki. Zda się, iż musiano odebrać z *Wiednia* ostateczne postanowienie względem przyszłego losu tego krajn. — Od niejakiego czasu postrzegają nader czynną zamianę gońców między *Calais* i *Dovre*; wnoszą ztąd, iż między gabinetami Londyńskim i Paryżkim muszą zachodzić układy nader wielkiej wagi. Chociaż tak czynna zamiana gońców może i ztąd pochodzić, że w obu tych portach gońcy z *Wiednia* przybywający, albo którzy tam iadą, na okręty siadają. — Bataliony wojsk Angielskich, które w *Belgium* na załogach stoją, i do *Anglii* za urlopem powrócić miały, otrzymały rozkaz zatrzymać się do nowych rozkazów. Zapewniają, iż wszystkie wojska legii niemieckiej, które się jeszcze w *Anglii* znajdują, do *Ostendy* przybędą. Cała zaś legia powróci do krajów Hannowerskich, iak tylko ukończone zostaną układy, względem przywrócenia spokoyności w *Europie*. (z Gaz. Oestr. Beob.)

W Ł O C H Y.

Gazeta Lwowska pod artykułem ze *Włoch* donosi: „Bardzo wielu Oficerów i żołnierzy z krajów włoskich, które przez wojska austriackie są zajęte, przyjęło służbę w wojsku Króla Neapolitańskiego; a wiele z wyższych Oficerów dostało ozdobę orderu Królewskiego. Wojsko neapolitańskie znacznie zostało powiększone, tak dalece, iż w pierwszy dy-

wizyi iest 25,000 ludzi. — Król ku końcowi listopada ma wyjechać do Marchii Ankońskiej i Urbińskiej, dla obeyrzenia tej dywizyi.

D A N I A.

z Kopenhagi dnia 19 listopada.

Dnia 13 b. m., o godzinie 2ey z południa przybył tu Xiążę Chrystyan, tegoż dnia zaproszony został do stołu Królowej Jęymości, a 15go w pałacu swoim dwór przyjmował. (z Gaz. Rysk. Zusch.)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

(z Gaz. Rysk. Zuschauer.)

Cesarz Austriacki miał oświadczyć, iż wtedy tylko koronę niemiecką przyjmie, kiedy ona stanie się dziedziczną. — Pewny Wielki Monarcha radził Austrii, iżby na przyszłość własną siłę morską utworzyła, i w tem celu miała dostać się dla niej wyspy Jońskie. — Rozumieją, że dla Turcyi przygotowane są odmiany. — Między 12 a 14 listopadem cała Saxonii i Łuzacya tymczasowie wojskami Pruskiemi zajęte zostały. — Zapewniają, iż Król Wirtemberski oświadczył się za przywróceniem stanów w swoim Państwie. — W Wirtemberskim, urlopowanych na powrót wezwano. Zapewnie wszystko to nie winnym celu, tylko przeciwko zbrojnym przygotowaniom Francyi, o których znówu się pogłoski odnowiły. — Kanton Gryzoński miał odnowić kapitulacyą z Królem Sardyńskim, która przed 9 laty zerwaną została, i wystawia dla niego półk z 1646 głów. — Officerowie Hiszpańscy do towarzystwa Frankmassonow należący, unikając prześladowania, opuścili Hiszpanię i udali się do Francyi. — Mówią iż Holsztyn był Anglii ofiarowany, ale go nieprzyjęła. — Merkury Ręński donosi, iż pewny dwór Niemiecki obchodził narodziny Napoléona.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Guberskiego Rządu czyni się ogłoszenie: iż w mieście Wilnie przez publiczną licytacją będzie sprzedawany dom Hrabiego Moła na ulicy Subocz pod Nrem 52 położony, 6,000 rubli srebrnych otaxowany; życzący przeto dom takiowy kupić mają się stawić do Rządu Guberskiego, w terminach pierwszym dnia 7go, drugim 10go, a trzecim ostatecznym 18 latiego roku następującego 1815. — Dnia 21go Nowembra 1814 roku.

Sowietnik Zenon Machwitz.

Sekretarz Dmitrewski.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Guberskiego Rządu czyni się ogłoszenie: iż w mieście Wilnie przez publiczną licytacją przedany będzie w połowie murowany, a w połowie drewniany dom żyda Leyby Berkowicza na Snipiskach pod Nrem 954, 1,079 rubli assygnacyynych otaxowany; życzący ten dom kupić mają się stawić do Guberskiego Rządu w terminach pierwszym dnia 22go, drugim 26go, a trzecim ostatecznym dnia 21go stycznia następującego 1815 roku. Dnia 31go Nowembra 1814 roku. Sowietnik Zenon Machwitz

Sekretarz Dmitrewski.

P O D R A D Y.

1. Kommissya Wileńskiego Prowiantskiego Depo czyni ogłoszenie, ażeby chcący podjąć się dostarczenia maki, krup i owsa, do któregośkolwiek z magazynów pod tej zawiadywaniem w Guberniach Wileńskiej, Grodzieńskiej, Minskiej i Obwodzie Białostockim, przychodzili do tej Kommissyi na licytacją w terminach: 1. d. 5; 2 d. 6go i ostatecznym dnia 8go następującego miesiąca grudnia, gdzie będą uwiadomieni o ilości potrzebnej do każdego magazynu i warunkach. Dnia 28. Nowembra 1814. roku.

Siódmey Klasy Moysieiów.

3. Od Kommissyi Wileńskiego prowiantskiego Depo czyni się ogłoszenie: iż na dostarczenie do magazynów prowiantu, maki żytniej, krup jęczmieniowych lub gryczanych i owsa potrzebnego na rok następujący 1815, dla wojska, mają się odbywać licytacje w Izbach skarbowych Wileńskiej, Grodzień-

skiej, Minskiej i Obwodowym Białostockim Rządzie w następnie wyliczonych terminach:

w Wilnie: Pierwszym dnia 29go nowembra, drugim 4go, a ostatecznym 10go decembra;

w Grodnie: Pierwszym, dnia 2go, drugim, 7go, a ostatecznym 11go decembra.

w Białym-Stoku: Pierwszym dnia 3go, drugim 8go, a ostatecznym 14go decembra.

w Minsku: Pierwszym dnia 2go, drugim 7go a ostatecznym 11go decembra.

Wzywają się przeto wszyscy, którzyby się chcieli podjąć takowego dostarczenia, aby się stawili na odbicia licytacyi sami, lub przez umocowanych plenipotentów, z przepisaniem prawem i dostatecznymi ewikcyami. Dnia 25 nowembra 1814 roku.

Siódmey klasy Moysieiów
Sekretarz Borowski.

OGŁOSZENIA SĄDOWE

1. w Sądzie Magistratu miasta Wilna, Sprawa Kredytatorów Obywateli tegoż miasta Iohana Efraime i Kunegundi Frohlandow Małżonkow zegarmistrzów intentowaną była, w której, wedle Dekretu na dnia trzynastym teraźniejszego Miesca Nowembra ogłoszonego, decydowane zostały prawne dyllacye (a między innemi) Komportacya i Kopia Spraw pomiędzy wszystkimi stronami, z powodztwa zaś oświadczonej Exdywizyi przez tychże Frohlandow Ich Majątku na satysfakcyą Kredytow i pretensorow, dla iednoczasowej rozprawy nawzajem o wszystko, w celu wiadomości Kredytow tychże Frohlandow, iżby się jawni w Sądzie niniejszego Magistratu sub amissioni rei do następnej oczewistej rozprawy z dowodami, wydadź Publikatę potrzykroć przez Gazetę Kuryera Litewskiego postanowiono — Niemniej, iżby rzeczeni Frohlandowie Małżonkowie ustalający Exdywizyą Majątku swojego, wszystkich swych debitorów do następnej oczewistej rozprawy etiam przez Edyktalne cytacye przed Sąd Magistratu Wileńskiego do usprawiedliwienia się powołali nakazano; powodztwem iakowego Dekretu, niniejszą Publikatę Magistrat miasta Wilna dla wiadomości Kredytow pomienionych Frohlandow wydaie. — Dnia 30. Miesca Nowembra 1814. Roku. — Józef Klimaszewski Burmistrz Miasta Wilna:

Regent Marcin Pozlewicz

1 Dekretem Remisyynym Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Grodzieńskiej w roku 1814 Julii 13 dnia zapadłym przeznaczony został — Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, na rozdział majątku Szeypiak, w Powiecie Słonimskim i Wołkowyskim położonych — do Aktorstwa W. Wincentego Kiełczewskiego Sędziego Granicznego Słonimskiego należnych. — Za przewodnictwem wzmienionej Remisy Urząd Exdywizorski roku 1814 dnia 15 Augusta do Szeypiak zebrany — właściwą w pierwszym ziedzie czynność ułatwił — i termin powtórny zjazdu dla ukończenia rozpoczętego dzieła Exdywizyi na dzień 21 apryla 1815 roku odłożył. — a między tym spełniając reguły, Dekretem Sądu Głównego przepisane, postanowił przez Gazetę Kuryera Litewskiego, trzykrotną niniejszą uczynić Awizacyą, iżby wszyscy Kredytow i Pretensorowie, do majątku W. Wincentego Kiełczewskiego sprawiedliwie przychodzić mogący — dla uzyskania przywołitej, iednoczasowej satysfakcyi, w terminie 21 apryla 1815 roku przed Sądem Exdywizorskim — z dowodami Pretensyi Realizować mogącemi, w Szeypiakach stawali! — Kto zaś z wyrażonych Kredytow, lub pretensorów W. Kiełczewskiego, na czas oznaczony nie przybędzie, i przed ostatecznym Dekretem rzetelnych dowodów względem swej należności przed Sądem Exdywizorskim nieokaże — ten później chociażby miał najsłuszniejszą pretensyą, wedle zastrzeżenia Dekretu Sądu Głównego utraci prawo poszukiwania swej należności. — i całą pretensyą wiecznej amissyi poda.

1 Między Kredytowami i pretensorami Star. Abrahamama i Rochy Judelowny Josielowiczów Obywateli Wileńskich, oraz ich Debitorami w Sądzie Ziemskim Wileńskim odchodziła spzawa, w której między dalszemi wyrokami decydowana została Kopia z Spraw Komportacya Dokumentów do Kancellaryi Aktowej Ziemskiej Wileńskiej in satisfactionem uprzednich Dekretów, tudzież Inwentacya Domu pod Konkurs idącego. Zeby więc Kredytow i Pretensorowie Staroz. Josielowiczów sub amissione Caus, a Debitorowie, że w niestanności oczewistej nastąpi wyrok, a zaty m niedogodności własnej winie przypisać będą powinni, do następnej i iednoczasowej łączyli się rozprawy, na ten zamiar niniejsza trzykrotna podaie się Awizacya.

Dodatek drugi

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Remissyiny Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernji Grodzieńskiej dnia 18go Julii teraźniejszego roku zapadłym, na wyjaśnienie i zmassowanie wszelkich zeszłego JW. Stefana Alexandra Rayskiego Marszałka Brzeskiego i kawalera orderu ś. Stanisława i ś. Anny, funduszów, i z nich domiar iego Wierzycielom satysfakcyi przeznaczony, w komplecie do dóbr Bulkowa w Powiecie Kobryńskim położonych przybywszy, wymiar i inwentaryę dóbr, oraz komportacyę przeznaczył, tudzież dalsze do tego terminu przywiązane czynności ułatwiwszy, na ukończenie poruczonego sobie dzieła zebrać się znowu w dniu 10 miesiąca Augusta następnego 1815 roku ostatecznie zamierzył; a jako Dekretem Remissyiny przepisano, iż całkowita sprawa niezważając na niestanność lub odstąpienie z czwiekolwiek strony, może być rozpoznana, a pretensye Wierzycieli niestawiających wiecznemu podlegać będą upadkowi, tak Sąd Exdywizorski wzywa wszystkich Kredytorów, Debitorów Marszałka Rayskiego, i z jakiegokolwiek bądź względu interessowane do sprawy niniejszey osoby do konieczney na oznaczony termin powtórny stannosci, w przeciwnym albowiem razie, Sąd Exdywizorski podług przepisanych sobie prawideł postąpić zmuszonym zostanie.

Antoni Malewski Regent Sądu Głggo i Exdyw.

1. Za Dekretem Remissyiny Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu odchodziła Sprawa w Sądzie Ziemskim Wileńskim między Kredytorami, Pretensorami i Debitorami W. Wincentego Romanowskiego b. Podstarościego Wileńskiego, w której między dalszemi wyrokami na wszystkich stronach stawiających i przybydź mogących z jakiegokolwiek bądź źródła do tej Konkursowey Sprawy przynależących stronach, decydowana została Kopia Spraw i Komportacya Dokumentów pod dokładnemi Regestrami do Kancelaryi Aktowey Ziem-

skiej Wileńskiej zaczawszy od dnia 15 Xbra roku idącego 1814 wciągu niedziel sześciu z persystencyą 4 niedzielną. Zeby więc Kredytorowie W. Wincentego Romanowskiego sub amissionē Causa, a Debitorowie onego, że w niestanności oczewisty nastąpi wyrok, zatył niedogodności własney winie przypisać będą powinni, w przyszłym Sprawy przypadnieniu do jednoczasowey łączyli się rozprawy, do tego celu niniejsza trzykrotna podać się Awizacya.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, na podział między Wierzycielów i taxę Dóbr, JW. Michała Straszewicza b. Marszałka Upitkiego i Kawalera, Rogowa w Wileńskiej, i Miodziola w Minskiej położonych Guberniach; Remissą Sądu Głggo Litewko-Wileńskiego 2go Departamentu przeznaczony, złożony oraz w pełnym komplecie in fundo Dóbr Rogowa, podług prawideł tej Remissy w Dniu 20 gbra 1814 Roku, po ułatwieniu między stronami w pierwszym Ich przyysciu wszystkich Kwestyów, i po nakazaniu na wszystkich do Konkursu należących stronach, do Kancellaryow respective położenia Dóbr, jako to: Ziemskiej Wileńskiej w Gubernji Minskiej, i Ziemskiej Wilkomirskiej w Wileńskiej Gubernji, Komportacyi papierow, na dzień 1wszy Julii 1815 Roku, a na dzień piętnasty Junii tegoż Roku, Aktow z Possesorami w Dobrach Miodziola — i po przedzieleniu na wymiar Dóbr w obu Guberniach Geometrów; powtórny swój zjazd, ku ostatecznemu dziełu rozebraniu, do Dnia 7 gbra 1815 Roku odroczył — W którym terminie że powierzone sobie dzieło niezawodnie przed się wezmie, domierzejąc dla przychodzących do Konkursu z należnościami Wierzycielów i pretensorów satysfakcyą, a na niestawiających; stosownie do prawideł Remissy, zapisując Ammissyą, — przez niniejsze Ogłoszenie zapowiada, i aż by wszyscy mający pretensye do funduszu Marszałka Straszewicza, przez się, lub Plenipotentow swoich, pod okłwą emmissy na ten iawili się termin Ostrzega — 1814 Ru gbra 22 Dnia.

Matysz Siesicki Sądu Ziem: Ptu Wilk: i Exd: Prezydent.

Ludwik Zawieza Sędzia Ziem: Kowień: Exdyw: Wincenty Moszyński Sędzia Ziem: Ptu Jhum: Exdywizor.

Ignacy Dołobewski Podkom: Wilkom: i Exdyw: Regent.

O S W I A D C Z E N I E.

3. Niżej podpisany twierdzą wydanych mi pełnomocnych Plenipotencyow od przeznaczonych Naywyższym Jego Imperatorskiey Mości Ukazem dla Małoletniej Xiężniczki Stefanii Dominika Córki Radziwiłłowny Opiekunow, rozpoczynając czynne zajęcie się interesami i urzędem Dóbr Dziedzicznych w Imperium Rosyjskiem i Księstwie Warszawskim położonych, a do Dziedzictwa wzmienioney Xiężniczki przynależnych, do otwarcia udziałney w Mieście Nieświeżu Komisyy na rozpoznanie wszelkich interesow do masy Dóbr zeszłego Xcia Dominika Ordynata ściągających się udeterminowaney, konieczną nayduię potrzebą objaśnić się o stanie tychże Dóbr i dotyczących się onych rozmaitych stosunkach — W tym przeto celu przez niniejszą Awizacyą wzywam wszystkich do wzmienioney Dóbr Masy interessowanych, a mianowicie, wierzycieli summ pieniężnych, Dzierżawców za różnego tytułu prawami Ziemskich własności, nie mniej jakiego bądź nazwania pretensorów, a razem dłużników tegoż Xcia Dominika, iżby (nim utwierdzić się mająca Naywyższym Ukazem Komisya urzędowe działania swe rozpocznie) o prawach za iakiemi władają Majątkami, o dowodach swych należnościow i wszelkich z Masą Dóbr Radziwiłłowskich w urzędzeniu dziś moiem naydujących się stosunkach, mnie mieszkającego w Mieście Gubernskim Minsku zawiadomic i poiaśnić raczyli, gdyż wszelkie w tych przedmiotach informacje dla wczesnego wygotowania ogólnego do wzmienioney Komisyy przedstawić się powinnygo zianienie nie odbicie są potrzebnymi — Dostrzegając zaś na Tabellach teraz umnie naydujących się, a w 1808 i 1809 latach sporządzonych, za Autentyczność których do czasu przyięcia Archiwum Nieświeżkiego i rozpatrzenia się w onem, zaręczyć nie mogę) iż niemałe summy zeszłemu Oycu Xiężniczki Stefanii należące oparte są na Dobrach, których Właściciele przez Publiczne Gazety oświadczyli Tęzę i Exdywizyą na zaspokoienie swych Kredytorow, w celu zapobieżenia skutkom mogącym w Massie Dóbr mną rządzonych nanosić stratę przez zwyczajnie na Sądach Exdywizorskich zapisaujące się Ammisye, tak Sady Exdywizorskie, iakoteż Debitorow, i wszystkich w podobnych Konkursach Wierzysieli, przez niniejsze Publiczne ostrzeżenie obwieszczam, iż na wzmienionych w górze Tabellach nayduię do oświadczonych inż dotąd Exdywizyow regulujące się następne należności: a mianowicie u Trzaskowskiego za kupno Majątności Sawiezan czerwonych złotych 25,052

złotych 7 gr: 24 — U tegoż na Obligu czerwonych złotych 4000 — U Walentynowicza za Zaścianki Dnubinskie czerw: złotych 1076 złotych 18 gr: 10 — U Bagniewskiego na Obligu czerw: 2000 i złotych 20,000 — U Morykonich Benedykta i Jgnacego złotych 200,000 — U Morykoniego Józefa złotych 6000 — U Tyszkiewicza Janusza czerw: złotych 1000 u Wołodkowiczowej czerwonych złotych 2200 — U Łopota za Dobra Rubiozewicze złotych 598,766 gr: 10. Osobno od tegoż za Obligiem czerwonych złotych 23,996 złotych 19 gr: 10, od Okierki Podkomorzego za Obligiem na Dobrach Szecku złotych 86,666 gr: 20 — Datt w Minsku Roku 1814 gbra 27 dnia

Z mocy jeneralnych plenipotencyow Jan Chodźko
Prezydent Sądu Gł. G. M.

O G Ł O S Z E N I E P R Y W A T N E.

1. w Klasztorze Rzeczyckim Xięży Dominikanów w przeszłym miesiącu listopadzie umarł *Stanisław Mal-ski*, który przy szkole tamoczney, tychże Xięży Dominikanów i innych Klasztorach przez lat kilkanaście zajmował się obowiązkiem uczenia lub dozorowania dzieci; ieżeli do dnia 1go Kwietnia roku następującego 1815. nie zgłoszą się do Klasztoru Sukcesorowie zeszłego, pozostałe po nim czerwonych złotych czterdzieście, stosownie do woli zmarłego; obrócone będą na Szpital. Dnia 19. listopada 1814. roku, w Rzeczyckim
Xiędz Wincenty Pawłowski. Przeor Klasztoru
XX. Dominikanów

4 W handlu nowozałożonym Tichona Zaycowa, w domu niegdyś Jocherowey pod Nrem 13 w mieście Wilnie na przeciw pałacu JW. Hrabini Brzostowskiej Starościny Puńskiej, idąc ku Ostrej Bramie położonym, nayduią się świeżo transportowane Konfitury Kijowskie, w różnym gatunku z fruktów i Jagod na Sucho i w Ulepie smażone, oraz Syrop do wody wielu gatunkowy, dostać tego można w każdej porze za bardzo stosowną cenę.